

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Negyedévre . . . 1 frt 25 kr.
Félévre 2 „ 50 „
Egész évre . . . 5 „ — „

Megjelenik minden szerdán
és szombaton.

Egyes szám ára 7 kr.

SZABADSÁG

Szerkesztőség,
hova a lap szellemi részét és a
nyilttért illető közleményeket
küldeni kell:
Urakutatója 74. szám.
Szerkesztő otthon van minden
nap délután 4-5 óráig.
Kiadóhivatal, hova a hirdetések
és előfizetési díjak, valamint
reklamációk küldendők:
Wesselényi és Könyv
könyvnyomdája
(Deák-utca, színház-épület).

POLITIKAI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI, TANÜGYI ÉS HELYIÉRDEKŰ LAP
A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT KÖZLÖNYE.

Egyes példányok Falkenstein S. bank- és váltóüzletében, Polacsek V. és Spiró A. dohánytözsdejében, Groszmann J., Gubás F. és Hesz Jenő fűszerkereskedésében kaphatók.

Politika és társadalom.

A közdolgok iránti érdeklődés alapja az egyének állampolgári minőségében gyökeredzik. Míg a nagy mindenség, a természet jelenségeinek és titkainak vizsgálata a kutató észre, tehát tisztán emberi természetünkre vihető vissza; az állam szervezetének, feladatainak s ezek megoldására törekvő munkásságának ismerete azon körülményen alapszik, hogy az államnak mindnyájan tagjai vagyunk. S mert az állam anyagát az egyének és ezek különböző társadalmi körei alkotják, az egyén és állam jóléte és célja között a legszorosabb kölcsönösség áll fenn, egyiknek haladása, vagy csökkenése, a másiknak szükségképeni haladását, vagy csökkenését involválja, hisz minden élő organismus csak a részek közremunkálása által fejlődhetik, a részek betegsége az egészre hat vissza. Ha igaz, hogy »L'etat c'est l'homme« vagyis az állam élő egyén nagyobbított mértékben, ha igaz, hogy az állam bennünk s általunk él, szabad-e helyes volna-e bárkitől is megtagadni azon jogot, hogy tájékozást szerezzen a közügyekben, megismerje az állam munkásságát s e munkássága feltételeit? Vagy midőn a polgár szavazatával a közdolgok

irányzására nyer befolyást, helyes-e, ha az alkotmányi és jogi élet alapos ismerete nélkül, vagy legalább az intelligentia bizonyos színvonalának elérése nélkül gyakorolja e kétségtelenül lefontosabb politikai jogát. A lánglelkű Rousseau az állam keletkezését s főleg az államjog alapelveit tárgyazó örökre emlékeztető »Contra social«-jának előszavában azt mondja, hogy az emberre már pusztán szavazási joga ráerőltet, hogy tájékozta magát a közügyekben. S ez tény. — Az ember nem olvad ugyan be minden tekintetben a közéletbe, mindig marad oly köre, hova az állam nem nyúlhat be saját fennállásának kockáztatása nélkül; de mindemellett az államélet hatásától lehetetlen elzárkózni. Vagy midőn életével, adójával, munkájával áldozik a hazának, midőn oly kérdésekről van szó, melyek az ő életkérdései, nem áll-e érdekében minden megengedett eszközzel oda törekedni, hogy e kérdések reá nézve is legelőnyösebb megoldásokat nyerjék, s hogy a kormány, mint az állami cselekvés gyűpontja mindig a közjót tartsa szem előtt s ne tegyen oly intézkedéseket, melyek pusztán saját hatalmának megszilárdítására szolgálnak.

Nem mondhatjuk ugyan, hogy a politikával való foglalkozás politikai diskussiók, ephemer értékű cikkek elég biztosítékot képeznének erre nézve, hisz az államügyek helyes intézésének központja és vezetője a parlamentben, nem az egyes emberben keresendő. A parlamentarismus értelmében van hivatva a nemzet érdekeit szem el tt tartani és kifejezésre juttatni, de ez csak úgy lehetséges, ha a parlament többsége igazán a nemzeté, ha tagjai igazán a nemzet független akarata folytán jutottak ide, a mi a mai választási corruptió mellett alig hihető. Igaz, hogy alkotmányos államban, minő a mienk is, az alkotmányi biztosítékok egész sora áll fenn, arra szolgálva, hogy a nemzet törvény által biztosított jogai esoribatlanul fennmaradjanak; de mindezek daczára nem fordulhat-e elő az a lehetőség, hogy a törvények kerülő úton, téves szellemben magyaráztnak s így a többség hatalmi politikája folytán a parlamentarismus daczára a nemzet akaratától eltérő, sőt azzal homlokegyenesen ellenkező institúciók creáltak. Vagy a közelmúlt években megalkotott véderőtörvény, konsuli bírásokodás, nem ezen állításunkat látszanak-e

1 Intézmények teremt etnek.

A SZABADSÁG TÁRCZÁJA.

Imirán.

Imiránnak hívják. Egy mosolygó angyal
Gyöngyvirágról szedett ragyogó harmattal
Keresztelte meg.

Nem földön született. Menyországi kertben
Szülte az illatos, ibolyás berekben
Egy májusi regg.

Arványhaj ágyon, lilium párnákon
Lebegett a piciny próbálgató szárnyon
Társai között.

A kik körül lengték daloló ajakkal;
S játszva enyelegetek e tündér alakkal
Napsugár mögött.

Csillaggal labdázta szívárvány köröndben,
Futosva rejtelmes, észbontó örömben
Pajzán kedvéért.

Rózsás bárány-felleg hintájára tették;
S a repülő bohó kis angyalt nevétték
Féltékenységért.

Aztán engesztelték; földiszítve keblét
Amaránt virággal, hogy örök szerelmét
Jelképezze ez.

Kalandoztak vele a hetedik égben,
Hol gyönyör tengeren fénylő semmiségben
Örök üdv evez.

És a kis hálátlan a mennyiért elhagyta;
Szelid holdnak fényét társává avatva
A földre leszállt.

Itt jár, kel előttem szelid, szép arczával,
S csillagsugárt szóró szeme sugarával
Szívembe talált.

Hogyha édes álom borítja rám leplét,
Vagy ébredés nyitja előttem meg keblét
Mikor száll imám. —

Lelkem hozzád röppen szerelmet lehelve;
S fölötted örökös folyton vel ed kelve. —
Angyal Imirán! . . .

Pásztor Zoltán.

A kandalló mellett.

— Besz lyke. —

Irta: Lőcsei Emma.

Alkonyodott.

A nap utolsó sugara enyelgve játszott még
a kandalló párkányán álló kis szobrocskával,
aztán ez is távozott és sötét árnyék vont be
a csendes szobát.

Hintaszékemben ültem a kandalló mellett
és félig csukott szemekkel átadtam magamat a
„dolce farniente“-nek.*

Csak az ingaóra egyforma ketyegése és az
elszenesedő fu ropogása volt hallható, más
hang nem zavarta meg a békés csendet.

Egyszerre azonban halk suttogást hallot-

* Dolce farniente = édes semmit tevés.

tam; finom érezhangoska ütő meg fületem és
midőn felemeltem szempillámat, láttam, hogy a
kandalló mellett álló tűzfogó épen élénken be-
szélte a kandallón álló kis szobrocskáknak:

„Jól van uraim és hölgyeim, ma beváltom
ígéretemet és elmesélem Ottillia kisasszony
történetét, ki ezelőtt három évvel lakta
ezt a szobát.

Szép volt, igen szép!

Sötétkék méla szemei a gyengén hajlott
orr és a finom ajkak hosszukás gyengéd arczá-
nak kimondhatatlan bájta kölcsönöztek; tiszta
homloka fölött a legszebb aranyfonadékokból
dus korona diszlett. Mozgásai telve voltak kel-
lemmel és megjelenése mindenkire jóltevően ha-
tott. Itt a háznál is igen kedvelték és család-
tagnak tekintették.

Ottília a ház legnagyobb leányával min-
den mulatságon résztvett, és nem egy hódítást
tett a csinos társalgónő is. A fiatal emberek
között, kik a házat leginkább látogatták, volt
— amint ezt nénemtől, a szénlapáttól hallot-
tam, mely a többi szobákban is megfordult, —
báró Urváry Arthur a ház távoli rokona is, ki
a mint suttogták, Anna kisasszony miatt, ki
bájos rózsabimbóhoz hasonlított, nemrég meg-
emlékezett a rokoni viszonyról és meglátogatta
a családot. Urváry báró Anna rokonával nem
rég egy bálon ismerkedett meg, melyen részt
vett társalgónőjével Ottília kisasszonnyal.

igazolni? A harmadik faktorról alkotott elmélet nem a legkárosabb interpretációja-e² hazánk közjogi törvényeinek?

E szempont az, a mi az államélet működésének vizsgálatát, titkainak kutatását, szóval a politikát igazolja.

Az óvilág két legnagyobb nemzete, melynek alkotásai mint sok más téren úgy a társadalmi és állameszmék tekintetében is oly szellemgazdagságról tesznek tanúbizonyságot, a görög és római, nagy súlyt fektetnek a politikára. A görögök jelszava, hogy »nagyobb szerű dolog az államnak, mint az egyének ügyeivel foglalkozni,« sőt állami berendezésök hibája éppen abban állott, hogy az állam elnyelte az egyént, az egyén jogai elenyésztek az államhatalom mindenhatóságával szemben.

A rómaiak minden alattvaló legfőbb és legszentebb kötelességének tartották a törvények és állami institúciók³ ismeretét; mindkét nemzetnél a közélet a legnagyobb nyilvánosság világánál fejlődött.

Mi magyarok sem panaszkodhatunk a politikai érzék hiányáról. Senki sem vonhatja kétségbe, hogy politikus nép vagyunk; minden értelmes embernek van politikai elve, meggyőződése. S ezt nem hogy károsnak, de tudósnek kell tartani; óvakodni kell azonban mint mindenütt, úgy itt is a túlzásoktól.

Nagyon helyesen jegyezte meg pozsonyi beszédében a nemzeti párt vezére, hogy az alsóbb néposztályokat fel kell világosítani, tájékoztatni. Ezeket egyrészt az anyagi gondok, s a szükséges szabad idő, az értelmi fejlettség s iskoláztatás hiánya akadályozzák abban, hogy önmagoknak helyes képet alkothassanak a közügyekről. Felvilágosítás nélkül ez eszméket előtök köd takarja s a mennyiben ezek mégis politizálnának, olyan osztály állana elő, mely éppen azért elégedetlen minden létezővel, szidja az államot, az államférfiakat, a pártokat, az ipart, kereskedést, mert előtte mindez semmi; mint azt a híres angol szociológus Herbert Spencer egyik

² Magyarzat. — ³ Intézmények.

művében („The study of sociology“ I. fejezet) érdekesen leírja.

De állami intézményeink is olyanok, melyek a polgároknak közdolgok iránti érdeklődését megkivánják. Már a vérszerződés 3. pontja a nemzet szabad tagjainak az államügyekbe való részvételét biztosítja s hogy a nemzet a főhatalmi ágakban való részesedéstől nem volt elzárva, azt mindenki tudja, ki alkotmányi és jogi institúciónkat kevésbé is ismeri. S ha egyes uralkodók, mint II. József tíz évig tartó abszolút kormányzata alatt az állami intézmények felüggesztettek, ennek eredménye is csak a nagyobb reakció⁴ lón, a jogaira féltékeny nemzet egyre nagyobb súlyt fektetett függetlenségének állami önállóságának megőrzésére és biztosítására.

S a politika nemcsak az egyénben, hanem a társadalom különböző köreiből is feltalálható. Egy egyházi, iskolai, gazdasági iparkört nem lehet tagjaitól külön választani, hisz ugyanazon ember mint államtag s mint e körök tagja szerepel. Minden ily alakulat félti a maga jogait autonómiáját,⁵ s csak természetesen, ha odatörekszik, hogy számára is a szabad mozgathatóság biztosítsa, a legcélszerűbb állami institúciók alkottassanak. Nem ezt bizonyítja-e az elkeresztelés kérdése, melynek megoldását a hercegprimás a közel jövőben kiállításba helyezte?

Hogy a közdolgokkal foglalkozó, azok iránt érdeklődő polgárok egyetértő véleményen nincsenek, az is érthető. A pártélet adja meg a politika elevenségét, e nélkül az állam egy óramű lenne, mely nap nap mellett ugyanazon munkát ismétli. Mindenki tudja s érzi az ellenzéki pártok szükségességét. S hála Istennek ma már a közvélemény is megért arra, hogy a függetlenségi pártot s azok tagjait sem tekintni forradalmároknak mindenki, ki e párt elveivel tisztában van; tudja, hogy ez nem akarja fenekestől felforgatni az állami rendet, élére állítani a vallási kérdéseket, utját állani minden haladásnak, hanem min-

⁴ Visszahatás. — ⁵ Önkormányzatát.

den megengedett eszközökkel oda törekszik, hogy az ország önállósága külképviselet, hadügy, ipar, kereskedelem szóval a legfontosabb állami ügyekben minden téren kifejezésre jusson, s hogy az a politika, mely mindezen célok érvényesítését gátolja, a kisebbség működését minden módon megakadályozza törekszik, minél előbb leszoruljon, s hogy egy igazi, a nemzet függetlenségének állami önállóságának megfelelő rendszer jöjjön létre. Ez eszmék diadalra jutásának legfőbb eszközét látjuk a függetlenségi párt tagjainak országszerte megindult szervezkedésében, s mert igaz a „viribus unitis“⁶ elv: bizonyos, hogy e nemes törekvésnek eredménye sem késheket sokáig! *Dr. Zsindely István.*

⁶ Egyesült erővel.

Lapunk olvasói valószínűleg ismerik azokat a férges gyümölcsöket, melyek a „Borsodmegieyi Lapok“ korhadni kezdő fájáról a Golez Julián rázására éretlenül szoktak lehullani. Ebből a fajtából vendégli meg a szerkesztő úr azokat az ingyenczeteket, kik az ilyenekért is készpénzzel szoktak fizetni. „A hét“ czim alatt megjelenő cikkében gúnyt űz lapunkból, elnevezvén azt Szabadszájnak, gúnyt űz az 1848-ból, hogy kiemelje az 1867-et. Talán fáj neki, hogy a mi szájunk szabad? Mi nem irigyeljük tőle a szájkosarat. Gúnyt űz lapunk egyes rovataiból, s bennünk nem a vele ellenkező nézett politikust, hanem a magánembert bírálja és szeretné magával a pocsolába rántani. Mi erre a tere őt követni nem fogjuk; mert tudjuk azt, hogy az, a ki a sárban meghempergőzik, csak a hozzá közel állókat piszkolhatja be; hempergjen tehát ő kedve szerint, mi olyan távol állunk tőle, hogy bemocskolásától mentve érezhetjük magunkat.

Nekünk a magán emberrel nincsen dolgunk, csak a kormánysegélyben részesülő lappal. Mi csak azt kérdezzük, a mihez mint adófizető polgároknak némi jogunk is van, hogy kap-e a lapja államsegélyt? mi csak arra hívjuk fel, hogy **mondja ki világosan, hogy lapja az állami pénztárból sohasem kapott semminemű közvetítés**

Egy este elmerengve ült Ottilia itt a kandalló előtt és engem időről időre a parázsba taszított, úgy, hogy már igen melegem lett, ekkor kopogtak az ajtón és egy elegáns fiatal ember lépett be.

Ottilia feltekintett és annyira megijedt, hogy hirtelen elejtett engem és én egyenesen a benyomuló lábára estem.

„Báró ur, hogy merészel engem még szobámban is felkeresni és alkalmatlankodni? — kiáltá Ottilia és büszkén hátraveté fejét.

„Nagysád kényszerített e lépésre, mert találkát kérő soraim daczára kitért előlem! — Most azért jöttem, hogy végre hallgasson meg engem, hogy megmondhassam önnek, miszerint forrón szeretem és ostromlásaimmal nem akarok felhagyni, míg szerelmét ki nem vivom, míg meg nem igéri, hogy enyém lesz.

Urváry báró szenvedélyében letérdelt Ottilia előtt.

Ottilia visszalépett és határozott, de szelid reszkető hangon felelte: „A mit már egyszer mondtam önnek, báró ur, újra ismétlem, hogy azon érzelmeket, melyeket ön irányomban táplál, nem viszonzhatom és felesége nem lehetek, nem szabad lennem! Társadalmi állásunk sokkal különbözőbb és én sokkal büszkébb vagyok, mintsem hogy oly családba betolakodjam, melyben csak tűrve fogadtatnám.

Ottilia e szavainál „feleség“ a báró arcza

lángvörössé lett; biztosan a kandalló tüze okozta azt.

Ottilia nem vette észre.

Hisz családóm majd kibékülne és titkon is megesküdhetnék, kezdé Urváry báró bizonytalan zavart hangon.

Ottilia megdöbbenve tekintett fel.

Most borzasztó gondolat villanhatott át agyán, mert halotthalványnya lett és homlokához kapott; aztán felemelkedett és végtelen büszke mozdulattal mutatott az ajtóra, mire Urvárybáró egészen zavartan és „quelle horrible pruderie-“^{t.} mormolván, elhagyta a szobát.

Abban a pillanatban azonban vége lett Ottilia erejének.

Nyögve visszahanyatlott karszékebe és arcát kezei közé temeté.

„Oh leánysziv, mily hiú vagy!“ — mondá halkan. — Azt hittem, az ő szép meleg szavai mind tiszta lélekből származnak és bár a lemondás kötelességét mindég szem előtt tartottam, mégis szívem boldogságban uszott szerelmi sottogásánál. . . .

És ezért az emberért figyelmen kívül tudtam hagyni oly hű és odaadó szívet, mint Kemény jószágigazgatóét! Most látom be csak, mily magasan áll Kemény a báró fölött az ő egyszerű, derék modorával. . . .

„Isten veled hát édes álom, felébredtem!

* Mily rettentő álmagatartás.

Ezen szavakkal egy kis levélkét húzott ki zsebéből és a lángok közé dobta. Segítségével mélyen betaszítottam a parázsba és szorosán tartottam, míg csak a legutolsó betűk füstbe nem szálltak fel.

Másnap megtudtam, hogy Ottilia urnőjével értekezett és este Ottilia eljegyzését ünnepezték Kemény jószágigazgatóval, egy igen derék emberrel, ki már régen törekedett Ottilia kezét megnyerni.

Urváry báró nem volt jelen az eljegyzésnél; ő a legrosszabb hangulatban, miután a szolgaszemélyzetet majdnem agyonkinozta és reggeli lovaglásánál egy lovat majdnem tönkre lovagolt, még a nap folyamában, „elmulaszthatatlan ügyek miatt“, a mi t állítá, elutazott.

Ottiliától a salonban, hol háziura mint Kemény jószágigazgató jegyesét mutatta be neki, feszes, gögös meghajlással bucsuzott. Ez alatt Anna kisasszony az ablakfülkében állt és a fel-feltoluló könyvecsékete visszafojtotta; Arthur rokona oly futólag vett bucsut tőle! O, azért haragudni fog rá és nem is gondol többé rá, bizonyosan nem!

Egy évre ezen esemény után itt a szobában a kandalló mellett két fiatal hölgy állt.

Az egyik Anna kisasszony, egy gyönyörű kis babát, k's keresztleányát dédelgette.

útján semminemű segélyt és nem kap ez idő szerint sem.

Azt hiszi ön, hogy a Golez Julian köpönyegébe burkolozva, a mi rovataink beosztását gunyolva, meggyőzi ön olvasóit arról, hogy állításaink ellen érvekkel harcolt, elveink ellen elveket állított? Ez lenézése azoknak, kik lapját olvasni szokták. Mi okát adtuk annak, hogy miért tartottuk önt az állami segély megérkezése előtt függetlenségi érzelműnek; okaink ellen a politikai meggyőződés változandóságát hozta fel mentésére; sőt némileg még tagadni is merte állításunk igazságát; és most azt állítja, hogy mi nem feleltünk meg az ön kérdéseire. Tegye fel azokat a kérdéseket úgy, mint tisztességes emberek szokták; akkor meg fogjuk adni azokra feleletünket, vagy befogjuk azt is vallani, ha valamelyikre felelni nem volnánk képesek.

Azután tessék védeni a szabadelvű párt elvét, mi meg védelmezzük a magunk pártját; de azt fontosnak tartjuk állami szempontból világosságra hozni, hogy a két párt lapja közül melyikét tartja fenn a közönség és melyiket az állam pénztára. Szükséges pedig ezt tudni azért, mert az olvasók is jobban tájékozhatják magukat, ha tudják, hogy az általuk olvasott cikkek meggyőződésből iratott-e, vagy drága pénzért.

Már szedegetheti a fát ahoz a tűzhöz, melyen gyenge karját el akarja égetni a kis Múcius.

K Ü L Ö N F É L É K .

— **Hézsér Kálmán** megyei aljegyző miniszteri segédfoglalmozói ranggal főispáni titkárrá nevezetett ki, s ilyenül Borsodvármegye főispánjához osztatott be.

— **Kubinyi Aladár** rimaszombati ügyész a király a rimaszombati törvényszék elnökévé nevezte ki.

— **Hunyor Sámuel** miskolci lakost a m. kir. pénzügyminiszter az egeri kataszteri helyszínelési felügyelőséghez másodosztályú pénzügyi fogalmazóvá nevezte ki.

— **A Zemplénavármegyei függetlenségi párt** ápril 19-én alakuló gyűlést tartott Sátoralja-Újhelyben. Elnökké választották Dr. Lengyel Endrét, alelnökké Dr. Schön Vilmost, jegyzővé Kun Béla sárospataki jogtanárt; 25 tagból álló igazgatóságot is választottak.

„Tudod-e kedves Ottiliám, mondá most Anna kisasszony, megállván a fiatal anya előtt, kinek vonásain a valódi boldogság lehelete látszott, hogy egy évvel ezelőtt közel voltam ahhoz, hogy Arthurba bele szeressem? Hittem az ő szép szavainak és ha most gondolkozom felettök, azt hiszem, hogy tulajdonkép nem sokat törődött velem.“

Ottília hallgatott.

„Szerencsém volt, hogy mama Máli nénihez küldött, különben sok könyvet ejtettem volna még Arthur miatt, ott megismerkedtem az én kedves, kedves Edémmel, kit holnap bemutatok neked. Oh, mily büszke és boldog vagyok, hogy menyasszonya vagyok. Nemde, Ottiliám, te is szereted férjedet, mint én jegyesemet?“

„Teljes lelkemből!“ felelte bensőséggel, a fiatal asszony.

* * *

Mi lett ugyan a báróból? kérdé egy kíváncsi hölgyecske, mely rokokókosztümben állt a kandalló párkányán.

„A báró utazni ment és amint“ . . .

Ebben a pillanatban éles világosság érinté szememet, felnyitottam és megpillantottam az inast, ki a lámpát a szobába hozta. A kandalló tűze elenyészett, tűzfogó és szobrocskák nyugodtan álltak helyökön és nem halhattam többé a báróra vonatkozó feleletet.

— **Az osztrák magyar bank** magyar alkormányzójává Madarassy Pál nevezetett ki, a ki a pénzügyi közigazgatási bíróság elnöke volt.

— **Olasz miniszterválság** véget ért. A kabinet ápril 19-én következőleg alakult meg: Rudini miniszterelnök és külügyminiszter, Nicotera belügyi, Luzzati kincstári, Catolini pénzügyi, Branca közmunkügyi, Ricotti tábornok hadügyi, Jan-Bon tengerészeti, Genala közoktatási, Chimirri igazságügyi miniszterekké nevezettek ki.

— **Előléptetés.** A városunkban lakó vasúti hivatalnokok közül a már korábban említettek kivül többen részesültek előléptetésben; ezek: Papik Sándor ellenőr, Jersó Imre és Szulovinyi Gyula hivatalnokok, Balázs Miksa állomásfőnök helyettes, Marzós Károly, Salzberger Zsigmond, Wiegner Gyula és Menczer Árpád segédmérnökök. Bajza István, Kalas Alajos, Jilek Károly, Bajkor Béla, Bayerl Károly, Walter Kálmán, Rác Ferencz és Marzós Kálmán.

— **A borsod-miskolci club** rendes közgyűlése ápril 24-én délelőtt 10 órakor lesz saját helyiségében. Tárgyai lesznek: az igazgatóság és számvizsgáló bizottság jelentése, az igazgató és választmány megválasztása.

— **Halálozás.** Kazay Lászlót, vármegyénk köztisztviselőben álló pénztárnokát, súlyos csapás érte. Anna nevű leánya, Kluka Antalné, élte 20-ik évében, boldog házasságának 6-ik havában néhány napi szenvedés után örök álmokra hunyta szemeit. Temetése ápril 23-án délután 4 órakor leend. Fájdalommal telt férje, szülői, 4 testvére, nagyatyja, apósa, anyósa és számos rokonai siratják a halál sújtó keze által oly korán letört nyíló virágot. Csendes legyen siri álma; a megsebzett szívekre hozzon enyhítet a szomorkodók egyedüli vigasztalója.

— **Temetés.** Ápril 21-én 4 órakor kísérték örök nyugalomra Czákó Lajos volt borsodvármegyei és később királyi főmérnök holt testét, ki ápril 19-én hosszas szenvedés után élte 76-ik, házassága 37-ik évében hunyta szemeit örök álmokra. Öregsége miatt pár évvel ezelőtt már nyugalomba lépett. Borsodvármegye utjainak jó karban tartása kiváló gondját képezte, miről a legfelsőbb királyi elismerés is tanúskodott annak idejében. Özvegye, 3 fia, 2 leánya, 1 veje, 2 menyje, 3 unokája és számos rokonai és tisztviselői gyászolják a köztisztviselőben álló férfit elhunytát.

— **Temetés.** Ápril 22-én délután 4 órakor temették el Imri Sámuel tiszteletben megőregedett polgártársunkat, ki ápril 20-án hosszas szenvedés után élte 72-ik, boldog házassága 43-ik évében hajtotta le fejét örök nyugalomra. Özvegye, egy veje, unokái és rokonai gyászolják az elhunytat, kit számos tisztelői kísérték ki az avasi sírkertbe, csendes pihenő helyére.

— **Hová valók a tanítók?** Egy városunkban már régóta hivataloskodó felekezeti tanítónak bizonyos ügyben illetőségi bizonyítványra volt szüksége. Az illető városi hivatalnokhoz fordult tehát, de az nem adott neki; mert a tanítók nem fizetnek községi pótdadót, tehát városunk lakosaiul nem tekintetnek. Azután szülőfalujához fordult; az meg azért nem adott neki bizonyítványt, mert már onnan régen elkerült. Most tehát már az illető azon töri a fejét, hogy tulajdonképen hová való is ő? — Igazán mosolyognunk kellene ezen dolog felett, ha anynyira komoly és elszomorított nem volna azokra nézve, kik igazán száraz kenyerökért olyan fárasztó és olyan nemes munkát végeznek. És mégis, azt állítják némelyek, hogy a szép magyar hazában mindenek ékesen és szép renddel folynak!

— **Óvónő.** A bölcsőde helyiségében felállítandó óvodához óvónőt 28 pályázó közül Sallay Zsuzsannát választotta meg a választmány. A megválasztott jelenleg a nagyváradi óvodában van alkalmazva, 21 éves, ref. vallásu, szatmárvármegyei születést.

— **A miskolci közép kereskedelmi iskola** növendékei ápril 7-én indultak el Fiuméba, 25 tanuló és 10 tanár és tanárné ment együtt 8-án reggel értek hazánk egyetlen és még ma is kérdés alatt levő kikötő városába: ott vendéglőbe szálltak. Délután megnézték a fumei gyárakat; ezek közt a petroleum finomító, rizshántó gyárat és az arzenált, ápril 10-én hajón Abáziába mentek; estére ismét Fiuméba tértek vissza. 11-én Triestbe mentek, hol két napi időzésük alatt a fontosabb nézni valókat megnézték. Triestből tizenhárom Velenczébe men-

tek vasúton, s három napi időzés után hajón tértek vissza. Azok, kik Triestben maradtak, ápril 15-én bevégezték tanulmányi útjokat. Közülök néhányan Budapesten is töltöttek egy pár napot. A kirándulás alatt többek közt arról beszélgettek, hogy a jövő évben a Vaskapunát, tehát a Dunán, Törökország fővárosába, Konstantinápolyba, rendeznek kirándulást a kereskedelmi iskola növendékei. Ugyancsak a középkereskedelmi iskola tornaegyletének tagjai május hóban Egerbe szándékoznak gyalogolni a Bükkön keresztül. Segitse az isten őket!

— **A borsod-miskolci gőzmalom** részvénytársasága május 3-án fogja megtartani rendes közgyűlését. Az 1891-dik évi tiszta jövedelem 90014 frt 88 kr. Az osztalék 50 frtra van tervezve. A tartalékokéhoz az igazgatóság javaslata szerint 20000 frt, a tisztviselők nyugdíjalapjához 5000 frt, a munkások köregeletének tőkéjéhez 589 frt 88 kr. fog csatoltatni. Tekintve azt, hogy a malmokra az 1891-iki év nem volt nagyon kedvező, bizonyosan olyan a felmutatott eredmény, hogy azzal a részvényesek nagyon meg lehetnek elégedve.

— **A Kerek-hegyen** ápril 29-én és 30-án katonai lögyakorlat lesz s éles tőlénnyel fognak löni. Figyelmeztetjük erre azokat, kiknek azon a környéken szőlőjük és földjük van; mert már az ilyen gyakorlatoknak néhány évvel ezelőtt emberélet is esett áldozatul.

— **A bornak vasúton** szállítása esetében jövőre azt is fel kell irni a szállítólevélre, hogy a szállítandó bor hány liter hordónként és összesen; mert a vasúti hivatalnokok csak így fogadhatják el a küldeményt.

— **Marhák betegsége.** A szarvasmarhákon kiütött tüdőbaj miatt a földmivelésügyi miniszter megtiltotta, hogy Trencsén, Árva, Liptó, Turóc, Zólyom, Bars, Hont, Nógrád, Gömör, Szepes- és Sárosvármegyékben és Selmece- és Bélabánya szabad királyi városokból a nevezett helyeken kívül más helyekre szarvasmarhát vigyenek, kivéve, ha azt vasúton szállítják és azonnal levágják; de ezen kivételt is csak zár alá nem helyeztett és így teljesen egészséges szarvasmarhákra nézve engedi meg a rendelet. Gazdáinkat ezen rendelet oly közelről érdekli, hogy nem tartjuk fölöslegesnek erről őket értesíteni; mert a hivatalos ellenőrzést is ki lehet játszani; de ha gazdáink ezen ügyet sajátokul tekintik és a hivatalos ellenőrzőknek e tekintetben segítségükre lesznek, még megszabadulhat megynk a veszedelmes bajtól.

— **Öngyilkosság.** Özvegy Tóth Andrásné a Temetőalja-útczájának 6. számú házában ápril 19-én borotvával metszette el nyakát s meg is halt. 60 év körül levő és 8 hó óta ágyban fekvő beteg volt. Hosszu szenvedését mondják tette okául.

— **Hűtlen cseléd.** Vass Ilona 15 éves leány gazdájától 115 frtot lopott el. Rendőrségünk a lopásról értesítette a fővárosi főkapitányságot, hogy a leány a fővárosba vette útját. A detektívek a központi pályaudvarban csakugyan el is fogták. A pénzből 5 frtot költött el.

— **Rövid hírek.** Mező Turon egy 16 éves fiut gyújtogatáson kaptak; be is vallotta, hogy mostanában ő okozta ott a gyakori tüzet.

— **A vaskapunál** történt rablás alkalmával csak az egyik rabló halt meg, a másikat súlyosan megsebesítve fogták el; harmadik is volt, de az elmenekült. Románok voltak. — **Trencsénvármegyében** mostanában sok tűz volt; ápril 1-én Illaván 30 ház égett le; ápril 3-án Mostyiste község, ápril 5-én Mojdén község lettek a lángok martalékaivá; ápril 10-én Viszolahban, 11-én Lázban volt tűz. Bellus ápril 9-én 8 órakor gyult ki, 200 ház égett le benne, két gyermek és egy öregasszony is a lángok martalékává lett. — **A majsai határban,** Gömörvármegyében, 20 holdnyi erdő égett meg; az ajnácskői erdőben is volt tűz ápril 9-én, de az nem nagy kárt tett. — **Adódi** és dinnyeberki Bozó Manó, 1848-iki alezredes 74 éves korában meghalt Pozsonyban. — **A budapesti írók** és hírlapírók a nyár folyamán Gömörvármegyébe rándulnak ki, hogy azt megismerjék. — **Amsterdamban,** Hollandia fővárosában Dr. Trolló egy olyan puskát mutatott be, mely szénsavval lö. egyszerre 300 lövésre szükséges szénsavcsövet lehet ráalkalmazni, és a helyett ismét másat tenni; egy perc alatt 35-ször lehet löni, és 50 lépésről két ember vastagságu pléhen a golyó keresztül hatolt. — Csaknem lehetetlen. — **Fellincioni** Gemmát a budapesti

